

۲۰۱۷/۱۰/۱۱

م. اسحاق نگارگر

جهان بدبختانه با یک فاجعه اتمی روبروست

تا وقتی که قدرت سیاسی در اختیار زورگویان باقی بماند و دولت ها با استفاده از خرد و دوراندیشی جهان را از چنگال سلاح های اتمی رها نکند آب خوش از گلوی انسان پایین نخواهد رفت و تضاد میان فقر و غنا مجال پرورش استعداد های خلاق را از جامعه سلب خواهد کرد. خوشا روزی که بشر به یک خلع سلاح کامل اتمی برسد و آنچه امروز در راه گشتار انسان ها صرف می شود برای تعلیم و تربیه و بهتر شدن زندگانی اجتماعی خرج شود و انسان در یک دنیای انسانی از فقر و محرومیت و تبعیض نجات یابد. نگارگر ۹ اکتوبر ۲۰۱۷ مزار شریف

عصر ما عصر تضادها و افراط و تفریط های گوناگون است. در فضای سرشار از بی اعتمادی دولت ها از خلع سلاح اتمی صحبت می کنند ولی هر کس از دیگری می خواهد که سلاح های اتمی خود را کنار بگذارد؛ اما در عمل هیچ کس پیشقدم نمی شود تا این سلاح های ویرانگر را که تهدیدی برای تمدن انسانی است کنار بگذارد.

میلیارد ها دالر وقف تأسیسات نظامی می شود و بهترین استعداد های بشری را فقدان تعلیم و تربیت درست از میان می برد. فقر بسیار گشوده شگوفه های استعداد و ابتکار را مجال شگوفایی نمی دهد. حرف بسیار است و عمل نیست. "آلن گینز برگ" شاعر امریکایی که در سال ۱۹۲۶ به دنیا آمد این استعداد گشی های عصر خود را خوب درک کرده است و از آن بدین گونه فریاد سر می دهد.

فریاد او را من در سال ۱۹۹۵ به شعر دری برگردانده ام و این است آن فریاد:

بهترین مغزهای عصر مرا   کرده دیوانگی و فقر تباه
بام تا شام می دوند هر سو   در دل کوچه های سخت سیاه
تازه جوی است مغز شان اما   اندرین عصر شب فتاده به راه

به اهتمام ولی احمد نوری

می درخشند لیک بیهوده   در شب تیره رنگ چون دل چاه
روغنِ شب چراغ بی دردی   خانهٔ عصر ما بسوزد آه

The best minds of my generation
I saw the best minds of my generation, looking for angry fix,
Destroyed by madness, starving hysterical naked,
Dragging themselves through negro streets,
At dawn looking for an angry fix,
Angel headed hipsters burning for the ancient,
Heavenly connection to the starry dynamo in the machine of nigh.

